

Vençuts

En qualsevol mena de conflicte (bèl·lic, polític, personal...), quan un dels bàndols considera que ha guanyat, sovint intenta (i, sovint, aconsegueix) la humiliació de l'adversari o enemic, que, derrotat, ha d'aguantar actuacions innecessàries i arbitràries, exercides amb superioritat per part del vencedor. De vegades, aquestes actuacions no tenen pràcticament cap altre objectiu que, justament, el de la humiliació.

Tinc la sensació que l'aplicació de l'article 155 de la Constitució va per aquí. Si no, ¿com s'explica que des d'un govern format per un partit amb quatre diputats al Parlament de Catalunya, però que es considera vencedor en el conflicte contra les aspiracions sobiranistes, es vulgui aprofitar del fet de tenir la paella pel mànec per acabar, per exemple, amb el model d'escola catalana?

Fa unes setmanes, el ministeri d'Educació espanyol (que, amb el 155, és qui remena les cireres del que hauria de ser la conselleria d'Ensenyament) va manifestar la seva intenció d'incloure una casella en els formularis de preinscripció escolar de cara al curs vinent perquè les famílies puguin escollir si volen que els seus fills rebin les classes en castellà. La mesura hauria estat valorada a instàncies de Societat Civil

Catalana i d'un sindicat de professors (AMES) que no té seu ni delegats. Això, naturalment, seria una manera d'acabar amb el català com a llengua vehicular dels centres educatius, que (tot i ser un recurs de mínima supervivència) sempre els ha fet molta ràbia. És possible que l'estratègia no tingui realment com a objectiu acabar amb la immersió lingüística i que consisteixi a amenaçar per enèsima vegada amb la pèrdua del model per aconseguir, finalment, que ens resignem al retorn a l'autonomisme. I, si aquest és l'objectiu, és possible que els surti bé. Perquè, de moment, el que han aconseguit és que, una vegada més, ens conformem a defensar un model que aporta beneficis (lingüístics i socials) contrastats, en comptes d'avançar cap a la consolidació del procés de normalització de la llengua catalana. També és possible que el govern del PP impulsi la mesura per recuperar terreny polític davant de Ciutadans, que ha fet sempre bandera d'aquesta qüestió. Al capdavall, l'objectiu final d'uns i altres és arraconar la llengua catalana en l'únic àmbit on, de moment, encara té un paper preferent, i això que s'ha demostrat que la immersió és una eina d'integració i cohesió, i que en cap cas va en detriment del coneixement del castellà al final de l'etapa educativa. Una vegada més, doncs, hem hagut de sortir a defensar el model educatiu vigent. Que ho hàgim de fer cada dos per tres en comptes de dedicar esforços a avançar en la normalització d'altres àmbits, ben mirat, ja és una victòria per part dels qui el posen en dubte.

